

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. II. Solvuntur objectiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74152)

§. II.

Solvuntur Objectiones.

4. **O**bjicies primò. Ex dictis sequitur, quòd voluntas non posset pro libitu alterutrum eligere ex duobus bonis, vel mediis: sed hoc est absurdum, cum nullibi magis, quam in actu electionis relucere debeat libertas voluntatis. Sequela probatur: Quodcumque voluntas instituit electionem inter plura media, tunc illa vel representantur aequalia, vel inaequalia: si aequalia, tunc neutrum ex iis potest eligere: si inaequalia, tunc non potest eligere nisi quòd melius est: ergo nunquam poterit voluntas pro suo libitu se ad aliquod medium eligendum determinare.

Resp. neg. sequelam, & ad probationem dist. illatum: ergo voluntas nunquam potest pro suo libitu se determinare ad aliquod medium eligendum, independenter à iudicio practico, concedo; dependenter ab illo, nego.

5. Dices: Suppositio antecedens infert necessitatem: sed suppositio iudicii practici antecedit actum electionis: ergo non relinquit locum libertati. Resp. Suppositio antecedens omnem determinationem humanæ voluntatis vel formalem vel causalem, infert necessitatem, concedo: suppositio tantum aliquam determinationem antecedens, nego. [tunc enim est absolute suppositio consequens] sed suppositio iudicii practici antecedit actum electionis, ut tamen dependeat à libera applicatione voluntatis, concedo; ut non dependeat, nego min. & consequentiam.

6. Instabis: Illa applicatio, quæ voluntas intellectum applicaret ad ferendum iudicium practicum de bonitate mediorum, proveniret ex efficacia præcedentis intentionis: sed inde non provenit; quia intentio præcedens potest determinare voluntatem non tantum ad amplectendum medium utilissimum, sed etiam ad quodcumque medium utile & sufficiens pro consequendo fine: ergo efficacia intentionis per iudicii practici applicationem non determinat voluntatem ad melius medium eligendum.

Resp. negando min., & antecedens probationis distinguendo: si intentio determinet voluntatem ad electionem late sumptam, prout idem est cum consensu, concedo; ad electionem strictè sumptam, pro acceptance nimirum unius me-

dij pro alio, sic nego antecedens. Et eodem modo dist. consequ. neg. consequentiam. Ratio est: quòd priori modo ex vi intentionis non præcedit electionem formalis consultatio & comparatio unius medii cum altero; ideoque voluntas qualecumque medium utile amplecti potest. Posteriori autem modo ex vi ipsius intentionis sequitur consultatio comparativa unius medii cum altero: Unde si ex illa consultatio intellectus practice inferat, unum medium esse alteri præferendum, eo ipso vi præviæ intentionis voluntas determinatur ad eligendum utilius medium, quamdiu illud medium manet invariatum, quòd tamen accedente novâ applicatione voluntatis & inquisitione rationis variari, ad eòque electionis mutari poterit.

Instabis secundò: Sequitur ex nostra sententia, quòd sicut famelico duo panes proponerentur, ejusdem planè bonitatis, tunc voluntas debet manere suspensa, & ipse non obstante famis importunitate neutrum panem posset eligere, quòd sanè ridiculum est.

Resp. negando sequ. nam tunc famis impetus inutilis deliberationis moram præcideret, ad eòque voluntas relicta comparativa electione ad proximum quemcumque panem arripendum se determinaret, vel certè exercitium ipsius libertatis ex parte motivi conjunctum cum bonitate unius panis illum faceret eligibilem præ altero.

Instabis tertio: Divina voluntas de facto eligit media minus bona relictis melioribus; ergo hoc etiam potest voluntas & libertas creata, quam participatio illius. Antecedens probatur: quia DEUS ad suam gloriam hunc mundum condidit, cum potuisset alios plures & perfectiores condere in infinitum; mediis quoque ac modis inaequalibus producit homines in finem salutis æternæ, cum sciat & videat potuisse melioribus ac perfectioribus viis ad eundem finem produci.

Resp. dist. antecedens: eligit media minus bona materialiter ex parte rei voluta, concedo: [sic enim una creatura est & potest esse altera in entitate præstantior;] minus bona formaliter, & ex parte motivi volendi, quòd est ipsi sua bonitas, suarumque divinarum perfectionum ostensio, sic nego: omnia quippe à DEO facta & ordinata prout substant divinæ bonitatis motivo, non possunt non esse optima.

ARTICULUS VI.

An supposita efficaci intentione finis voluntas necessitatur ad electionem medii unice necessarii ad consequendum finem?

SUMMARI A.

§. I.

Resolutio negativa.

TRIA supponuntur in statu questionis: primò, quòd adfit & continetur efficax intentio finis consequendi. Secundò, quòd electio accipiatur late, non autem strictè pro acceptance unius medii præ alio. Tertio, quòd adfit iudicium

1. Status questionis.
2. Resolutio negativa.
3. Voluntas etiam necessitatur ad exercitium electionis medii unice necessarii ad finem efficaciter intentum.
4. Que necessitas non obstat libertati meritoria.
5. Conditionate potest voluntas necessitari à bono limitari.